

Svar (18/4 85):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg er helt enig i, at det er vanskeligt at forene et tidkrævende kommunalpolitisk arbejde med et fuldtidsjob. Dette var jo også grunden til, at man indførte det faste vederlag for kommunalbestyrelsesarbejde, idet dette gav medlemmerne mulighed for f.eks. at søge nedsat arbejdstid i deres civile erhverv eller at ansætte medhjælp i egen virksomhed.

For offentligt ansatte findes der desuden regler om omlægning af tjenesten m.v. i forbindelse med varetagelsen af kommunale hverv.

Jeg vil gerne understrege, at jeg mener, at det er fantastisk vigtigt, at der også gives personer tilhørende andre erhvervsgrupper rimelige muligheder for at passe kommunalpolitisk arbejde.

Det er imidlertid næppe nogen god idé at forsøge at løse dette spørgsmål, der klart berører arbejdsmarkedets forhold, gennem lovgivningen. Jeg kan i denne forbindelse henvise til de overvejelser, udvalget om kommunalt udvalgsstyre fremkom med side 149-158 i betænkning nr. 894/1980 om kommunale styrelsesformer og kommunalpolitikernes arbejdsvilkår.

Indenrigsministeriet har for at hjælpe på problemet sagt, at mødepligten i det kommunale hverv ikke kan gennemtvinges, hvis et kommunalbestyrelsesmedlem trues med afskedigelse, forflyttelse eller lignende, fordi den pågældende forlader arbejdspladsen for at deltage i kommunale møder m.v. Ligesom en velfærdstruende situation efter valgloven vil kunne begrunde en generel fritagelse for det borgerlige ombud, kan den altså også i enkelttilfælde suspendere mødepligten.

Jeg plejer altid selv kraftigt at opfordre de private erhvervsvirksomheder til at udvise smidighed og forståelse med hensyn til at give deres ansatte mulighed for at varetage deres kommunale arbejde. Det burde vi alle gøre for at hjælpe på problemet.

Spm. nr. S 1012

Til *ministeren for skatter og afgifter* (10/4 85) af:

Thoft (SF):

»Vil ministeren sikre, at statskattedirektoratets cirkulære nr. 148 af 30. august 1982 om efterfølgende af- og nedskrivninger ændres, således at man ikke derigennem kan unddrage sig den bundne opsparring?«

Begrundelse

Det blev i forbindelse med vedtagelsen af lov om bunden opsparring kritiseret, at de, som endnu ikke havde afleveret selvangivelse, kunne unddrage sig den bundne opsparring ved at foretage forøgede afskrivninger m.v. I den forbindelse oplyste ministeren til skatte- og afgiftsudvalget, at ligningsmyndighederne manglede at få indsendt ca. 100.000 selvangivelser. I et senere samråd, hvor udvalget drog tallet i tvivl, bekræftede ministeren, at det ikke drejede sig om flere skatteydere, som manglede at indsende selvangivelse, og som derfor kunne manipulere med afslutningsposterne for at unddrage sig den bundne opsparring helt eller delvis.

Imidlertid fremgår det af statskattedirektoratets cirkulære nr. 148 af 30. august 1982, at de erhvervsdrivende skatteydere, som har afleveret selvangivelse, efterfølgende kan anmode om at få ændret afskrivningssatserne. Således fremgår det af ovennævnte cirkulære, punkt 2.1, at »efter ansøgning fra den skattepligtige gives der i almindelighed tilladelse til efterfølgende afskrivninger m.v. inden for lovens rammer, når ansøgning er indgivet inden 3 år efter udløbet af det pågældende indkomstår.«

I den forbindelse ønskes oplyst, om skatteministerens kan garantere, at efterfølgende forøgelse af afskrivningerne ikke betyder tilsvarende nedsættelse af bindingsbeløbet for den bundne opsparring.

Svar (19/4 85):

Ministerens for skatter og afgifter (Foighel):

Som nævnt i svaret på spørgsmål nr. S 983 har det været praksis i en årrække, at den skattepligtige har adgang til inden for lovens rammer at få ændret afskrivninger og nedskrivninger, i det omfang ligningsmyndigheden agter at forhøje den selvangivne eller ansatte indkomst. Det blev endvidere nævnt, at der kan gives tilladelse til efterfølgende ændring af afskrivninger m.v., hvis den skattepligtige indgiver ansøgning herom inden 3